

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk

Groene vingers

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk

Groene vingers

UITGEVERIJ LUITINGH-SIJTHOFF

Kolletje is bekroond met de **Pluim van de Maand**
Kolletje – *Het grote verhalenboek* is bekroond met de
Kinderboekwinkelprijs 2009 en de **Publieksprijs 2009**

Wil je meer weten over het meisje met de toversokken?
Kijk dan op www.lsamsterdam.nl en www.facebook.com/kolletje

Tekst © 2022 Pieter Feller
en uitgeverij Luitingh-Sijthoff bv, Amsterdam
Illustraties © 2022 Natascha Stenvert
Alle rechten voorbehouden
De kindertekeningen zijn gemaakt door kinderen uit
groep 1 en 2 van IKC De Marskramer, Assen
Vormgeving Petra Gerritsen, spletters.nl

ISBN 978 90 210 3155 2
NUR 272

www.pieterfeller.nl
www.nataschastenvert.nl
www.facebook.com/kolletje
www.lsamsterdam.nl
www.boekenwereld.com

Uitgeverij Luitingh-Sijthoff vindt het
belangrijk om op milieuvriendelijke
en verantwoorde wijze met
natuurlijke bronnen om te gaan.
Bij de productie van dit boek is
daarom gebruikgemaakt van papier
waarvan het zeker is dat dit niet tot
bosvernietiging heeft geleid.

Inhoud

Lammetjes zeggen geen blèh	6
Spitten met klompen aan	13
Oma heeft groene vingers	18
Lekkage en Liekje	23
Regen, regen en nog eens regen	28
Boompijn	33
Waffie en Tijger gaan zwemmen	39
Alles moet schoon	45
Tenenverven	50
Het oogsteest	55
Kolletje is een vlieger	62
Nadenken in het park	68

Lammetjes zeggen geen blèh

De klas van Kolletje gaat vandaag op bezoek bij een schapenboer en -boerin. Ze hebben een boerderij met heel veel schapen. Omdat de

eerste lammetjes zijn geboren,

mogen de kinderen komen kijken. Alle kinderen hebben hun laarsjes aan en stappen met de juf en meester Lucas in de bus.

De papa's en mama's zwaaien hen uit.

'Het lijkt wel schoolreisje,' zegt Kolletje tegen Brenda.

'Ja, spannend,' vindt Brenda.

Maar heel ver hoeft de buschauffeur niet te rijden. Na een kwartier draait hij de bus het erf op. Er staat een huis met een grote stal ernaast.

'We zijn er, kinderen,' zegt juf Mathilda. 'Denk aan wat we hebben afgesproken. Netjes bij elkaar blijven en goed luisteren naar wat de boer vertelt.'

De boerin komt naar buiten om ze te ontvangen. Ze draagt een blauwe overall en gele klompen. Er loopt een zwarte kat met haar mee. 'Het is helemaal geen boer!' roept Patrick. 'Het is een boervrouw.'

'Hallo, allemaal!' groet de boerin. 'Mijn naam is Alma en samen met mijn man Lennart heb ik deze schapenboerderij. Wat leuk dat jullie komen kijken naar onze lammetjes.'

Ze vertelt dat ze niet moeten rennen of schreeuwen omdat de lammetjes daarvan schrikken. 'Kom maar achter mij aan.'

Kolletje geeft Nadine een hand. Keurig in een rij lopen ze naar de stal.

'Ik hoor de schapen al!' roept Liekje.

Als de deur van de stal opengaat, horen ze nog meer geblaat van de schapen en het zachte gemekker van de lammetjes.

In de stal zijn van brede planken allemaal hokken gebouwd waar de schapen in het stro staan. Boer Lennart schept net een hok leeg waar veel vuil stro in zit.

'Hoi, jongens en meisjes!' groet hij.

Patrick rent naar de boer toe. 'O, allemaal poep! Wat een kleine drolletjes. Koeien poepen veel meer.'

Kolletje en Brenda zuchten.

'Daar heb je Patrick

Poettoeter weer.'

'Ja, het is veel werk om de hokken schoon te houden,' zegt de boer. 'Wil je me een keer komen helpen?' vraagt hij aan Patrick.

‘Misschien,’ antwoordt Patrick. De hokken zijn zo laag dat de kinderen makkelijk naar de schapen kunnen kijken als ze op de onderste plank gaan staan. Nog niet alle schapen hebben lammetjes, maar veel wel.

‘Ah, wat zijn ze lief,’ zegt Kolletje.

‘Wie weet hoe een vrouwtjesschaap heet?’ vraagt de boerin.

De kinderen denken na.

‘We hebben het er gisteren nog over gehad op school,’ zegt de juf.

‘Ik weet het,’ zegt Youssouf. ‘Een vrouwtje is een ooi en een mannetje is een ram.’

‘Een ooi, echt niet,’ zegt Patrick.

‘Het klopt, hoor!’ zegt de boerin. ‘Hier in de hokken staan alleen ooiën die lammetjes krijgen. Soms krijgen ze zoveel jongen dat de moeder ze niet allemaal kan voeren. Dan voeren we ze bij met de fles. Die lammetjes noemen we paplammetjes.’ De boerin laat een krat met zuigflessen zien die allemaal gevuld zijn met melk. ‘Wie wil er een lammetje de fles geven?’

De kinderen beginnen allemaal te roepen. ‘Ikke, ikke!’ ‘Dat is mooi,’ zegt de boerin. ‘Jullie zijn maar een klein